

Sygn. akt II K 466/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela : -----

po rozpoznaniu dnia 04 stycznia 2018 r. , 09 lutego 2018 r. , 24 kwietnia 2018 r. i 13 czerwca 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

T. M. (1), s. L. i H. z d. Z. , urodzonemu (...) w N.

oskarżonego o to, że :

w dniu 27 marca 2017 roku około godz. 18.20 na terenie osiedla mieszkaniowego przy ul. (...) w W. , woj. (...) , groził popełnieniem przestępstwa na szkodę P. K. , w ten sposób , że wypowiadał wobec niego słowa grążąc jego życiu i zdrowiu , która to groźba wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę , że zostanie spełniona

to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k.

1. Oskarżonego T. M. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 27 marca 2017 roku około godz. 18.20 na terenie osiedla mieszkaniowego przy ul. (...) w W. , woj. (...) groził P. K. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę wypowiadać wobec niego groźby pobicia i spowodowania obrażeń ciała przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę że zostaną spełnione to jest popełnienie czynu z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. skazuje go skazuje na karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie ;

2. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego C. J. kwotę 826,56 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżycielowi posiłkowemu P. K. ;

3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego T. M. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 466/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. M. (1) pozostaje w ostrym konflikcie ze swoją żoną K. M. w związku toczącym się postępowaniem rozwodowym oraz sprawami sądowymi związanymi z ustaleniem opieki nad ich małoletnią córką O. M.. Oskarżony T. M. (1) pozostaje również w ostrym konflikcie z pokrzywdzonym P. M. którego podejrzewa że pozostaje w związku konkubenckim z jego żoną K. M. . W Sądzie Rejonowym w Legionowie II Wydział Karny toczy się postępowanie sygn.

akt II K 75/17 w którym T. M. (1) jest oskarżonym o wypowiedzianie gróźb karalnych wobec P. K. w dniu 06 listopada 2016 r. to jest popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k. (k. 104-126) .

W dniu 27 marca 2017 r. około godz. 18.20 pokrzywdzony P. K. przyjechał do W. na ul. (...) wraz K. M. i jej córką O. M. i zaparkował swój samochód na parkingu przed blokiem w którym mieszka matka K. M.. Gdy wychodzili z samochodu by udać się do mieszkania matki K. M. zobaczyli iż na drodze gruntowej biegnącej obok parkingu i odgródzonej od tego parkingu siatką zatrzymał się samochód marki V. (...) z którego wyszedł oskarżony T. M. (1). Oskarżony T. M. (1) trzymając w ręku telefon komórkowy którym nagrywał to zdarzenie podbiegł do ogrodzenia i znajdując się w odległości około 5-10 m zaczął wyzywać pokrzywdzonego P. K. słowami wulgarnymi i krzyczeć w jego kierunku groźby : „ frajerze , zajadę cię , wiśnia już wie , zajedzie cię w domu , będziesz miał wpierdol chodź tu do mnie”. Oskarżony T. M. (1) podczas tego zdarzenia prowokował do bójki pokrzywdzonego P. K. . K. M. po tym jak oskarżony T. M. (1) wypowiedział groźby karalne wobec P. K. i widząc jego agresywne zachowanie , obawiając się swojego męża oskarżonego T. M. (1) zaczęła nagrywać to zdarzenia na swoim telefonie komórkowym . Związane to było również z tym iż oskarżony T. M. (1) przed tym zdarzenie kilkakrotnie zachowywał się już agresywnie wobec niej i pokrzywdzonego P. K. . W pewnym momencie M. W. który kierował tym samochodem marki V. (...) którym przyjechał oskarżony T. M. (1) kazał mu wsiąść do samochodu i następnie obaj odjechali z miejsca zdarzenia .

T. M. (1) ma ukończone 33 lata , obecnie jest bezrobotny i nie uzyskuje żadnych dochodów , jest żonaty i ma na utrzymaniu 1 dziecko , nie był karany (k. 153) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo . Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 21 maja 2018 r. (k. 155-158) wynika iż u oskarżonego T. M. (1) nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego . Stan psychiczny oskarżonego T. M. (1) w czasie zarzucanych mu czynów nie znosił ani nie ograniczał zdolności do rozpoznawania znaczenia zarzucanych mu czynów ani zdolności do pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynu i w toku postępowania nie budzi żadnej wątpliwości . Oskarżony może brać udział w postępowaniu karnym i jest zdolny na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego : T. M. (1) (k. 21-22 i k. 85v-86) , zeznań świadków: P. K. (k. 2-3 i k. 86-87) , K. M. (k. 26-27 i k. 87-88) i M. W. (k. 31-32 i k. 101) , kopii aktu oskarżenia w sprawie PR 2 Ds. (...)2016 (k. 6 -8) , dokumentów ewidencyjno- opiniodawczych (k. 34-43) , protokołu oględzin (k. 106 – 109) , materiału poglądowego (k. 110-113) , opinii z zakresu budowy broni palnej i amunicji (k. 114-122) , postanowienia odnośnie dowodów rzeczowych (k. 123) , protokołu oględzin rzeczy (k. 124-126) , opinia zespołów sądowych specjalistów (k. 140-151) , karty karnej (k. 153) i opinii sądu psychiatrycznej (k. 155-158) .

Oskarżony T. M. (1) stanął pod zarzutem , iż w dniu 27 marca 2017 roku około godz. 18.20 na terenie osiedla mieszkaniowego przy ul. (...) w W. , woj. (...) , groził popełnieniem przestępstwa na szkodę P. K. , w ten sposób , że wypowiedział wobec niego słowa grążące jego życiu i zdrowiu , która to groźba wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę , że zostanie spełniona to jest popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k. .

Oskarżony T. M. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Oskarżony T. M. (1) w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż nie groził pokrzywdzonemu P. K. . Taka sytuacja nie miała nigdy miejsca również podczas zdarzenia z dnia 27 marca 2017 r. . Tego dnia widział przy ul. (...) w W. swoją żonę K. M. i swoją córkę O. . Jednak podczas tego zdarzenia nie groził on pokrzywdzonemu P. K. i mu nie ubliżał . Podczas tego zdarzenia był z kolegą M. W. , który siedział w samochodzie i on potwierdził że nie wypowiedział wtedy żadnych gróźb karalnych . Ponadto oskarżony T. M. (1) wskazał w swoich wyjaśnieniach iż P. K. jest konkubentem jego żony K. M. i robi wszystko by go pogrążyć (k. 21-22) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony T. M. (1) wyjaśnił iż jest systematycznie oczerniany przez swoją żonę K. M. i P. K. . Związane jest to z toczącą się sprawą rozwodową podczas której udowodnił winę swojej żony oraz fakt że zdradza go z P. K. . Sprawa rozwodowa jeszcze trwa , a niniejsze postępowanie ma związek ze sprawą rozwodową . W swoich dalszych wyjaśnieniach oskarżony T. M. (1) wskazał iż w dniu 27 marca 2017 r. była sytuacja iż na ul. (...) w W. jego

żona K. M. i P. K. wywozili rzeczy z mieszkania matki jego żony . Następnie oskarżony T. M. (1) odmówił składania wyjaśnień (k. 85v-86) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. M. (1) w części w której przyznał iż w dniu 27 marca 2017 r. w W. na ul. (...) widział swoją żonę K. M. wraz córką O. oraz pokrzywdzonego P. K. . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego T. M. (1) w której opisał powody konfliktu pomiędzy nim a jego żoną K. M. i pokrzywdzonym P. K. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżony T. M. (1) są jasne , dokładne i korespondujące z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : P. K. (k. 2-3 i k. 86-87), K. M. (k. 26-27 i k. 87-88) i M. W. (k. 31-32 i k. 101) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Nie zasługuje na wiarę pozostała część wyjaśnień oskarżonego T. M. (1) zwłaszcza w zakresie jakim stwierdził w iż podczas przedmiotowego zdarzenia nie groził pokrzywdzonemu P. K. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego T. M. (1) są niejasne , niedokładne , nielogiczne i skierowane na uniknięcia odpowiedzialności za popełniony przez niego czyn . Należy zauważyć iż zeznań świadków P. K. (k. 2-3 i k. 86-87) i K. M. (k. 26-27 i k. 87-88) wynika w jaki sposób podczas zdarzenia z dnia 27 marca 2017 r. zachowywał się oskarżony T. M. (1) i jakie groźby wypowiadał pod adresem P. K. oraz czym to było spowodowane. Podnieść należy że z zeznań świadków P. K. i K. M. wynika iż oskarżony T. M. (1) nagrywał telefonem komórkowym całe to zdarzenie . Tym samym świadkowie P. K. i K. M. wiedząc iż oskarżony T. M. (1) może dysponować nagraniem tego zdarzenia przedstawili rzeczywisty jego przebieg . Gdyby oskarżony T. M. (1) rzeczywiście podczas tego zdarzenia nie groził pokrzywdzonemu P. K. , jak twierdzi w swoich wyjaśnieniach , przedstawił by nagranie wykonane przez siebie podczas tego zdarzenia . Czego jednak nie uczynił twierdząc iż takim nagraniem nie dysponuje (k. 85v) . Dodatkowo należy wskazać iż z zeznań świadka M. W. wynika iż podczas przedmiotowego zdarzenia siedział w samochodzie i nie słyszał rozmowy pomiędzy oskarżonym T. M. (1) a jego żoną K. M. i pokrzywdzonym P. K. . Tym samym świadek M. W. w swoich zeznaniach nie potwierdził wersji przedstawionej przez oskarżonego T. M. (1) w jego wyjaśnieniach w których stwierdził iż podczas tego zdarzenia nie groził pokrzywdzonemu P. K. a bezpośrednim świadkiem tego miał być M. W. .

Wyżej wskazane fakty podważają prawdziwość wyjaśnień oskarżonego T. M. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę więc zeznaniom świadków : P. K., K. M. i M. W. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym.

Z zeznań P. K. - pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika iż w dniu 27 marca 2017 r. około godz.18.20 przyjechał do W. na ul. (...) wraz K. M. i jej córką i zaparkował samochód na parkingu przed blokiem w którym mieszka matka K. M.. Gdy wychodzili z samochodu by udać się do mieszkania matki K. M. zobaczyli iż na drodze gruntowej biegnącej obok parkingu i odgródzonej od tego parkingu siatką zatrzymał się samochód marki V. (...) z którego wyszedł oskarżony T. M. (1) . Z dalszych zeznań pokrzywdzonego P. K. wynika iż T. M. (1) podbiegł do tego ogrodzenia i znajdując się w odległości około 10 m zaczął wyzywać go słowami wulgarnymi i krzyczeć w jego kierunku groźby : „ frajerze , zajadę cię , wiśnia już wie , zajedzie cię w domu , będziesz miał wpierdol chodź tu do mnie” . Następnie oskarżony T. M. (1) który nagrywał całe to zdarzenia na telefon komórkowy zaczął prowokować go do bójki . W pewnym momencie mężczyzna który kierował tym samochodem marki V. (...) , którym przyjechał oskarżony T. M. (1), kazał mu wsiąść do samochodu i następnie obaj odjechali . W swoich dalszych zeznaniach pokrzywdzony P. K. opisał na czym polega konflikt między nim a oskarżonym T. M. (1) oraz jakie postępowania toczą się z jego zawiadomienia w związku zachowaniem oskarżonego T. M. (1) wobec jego osoby . Ponadto z zeznań pokrzywdzonego P. K. wynika dlaczego obawia się groźb wypowiedzianych przez oskarżonego T. M. (1) (k. 2-3 i k. 86-87) .

Z zeznań świadka K. M.– żony T. M. (1) wynika iż w dniu 27 marca 2017 r. około godz. 18.30 gdy razem z P. K. przyjechali do W. na ul. (...) do mieszanki jej matki , gdy wysiadła z samochodu zobaczyła stojącego za ogrodzeniem swojego męża T. M. (1) . Oskarżony T. M. (1) przyjechał samochodem marki V. wraz ze swoim kolegą . Podczas tego zdarzenia oskarżony T. M. (1) krzyczał do P. K. że go „zajedzie” oraz wypowiadał wobec niego groźby pozbawienia życia i zdrowia , wyzywał słowami wulgarnymi oraz prowokował do bójki . Po tym jak oskarżony T. M. (1) wypowiadał groźby wobec P. K. zaczęła nagrywać to zdarzenie telefonem komórkowym . Wtedy oskarżony T. M. (1) został zawołany przez kierowcę tego samochodu i wrócił do niego , po czym ten samochód odjechał . Z dalszych zeznań świadka K.

M. wynika na czym polega konflikt pomiędzy nią a jej mężem T. M. (1) w związku z toczącą się między nimi sprawą rozwodową i sprawami zmazanymi z ustaleniem opieki na dzieckiem w który to konflikt jest również zaangażowany P. K. . Ponadto z zeznań świadka K. M. wynika w jakich sytuacjach oskarżony T. M. (1) groził przed tym zdarzeniem P. K. i dlaczego w jej ocenie P. K. obawia się gróźb wypowiedzianych przez oskarżonego T. M. (1) (k. 26-27 i k. 87-88).

Natomiast z zeznań świadka M. W. wynika iż w dniu 27 marca 2017 r. jechał wraz oskarżonym T. M. (2) swoim samochodem marki V. (...) około godz. 18.20 przejeżdżał ul. (...) w W. jadąc w kierunku plaży. W pewnym momencie oskarżony T. M. (1) zobaczył swoją żonę K. M. i poprosił go by się zatrzymał. Z dalszych zeznań świadka M. W. wynika iż nie słyszał o czym T. M. (1) rozmawiał z K. M. i z jakimś panem , bo siedział w samochodzie . W pewnym momencie K. M. wyjęła telefon komórkowy i zaczęła nagrywać to zdarzenia . Wtedy zawołał oskarżonego T. M. (1) by wrócił do samochód i następnie odjechał z nim z miejsca zdarzenia (k. 31-32 i k. 101) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 21 maja 2018 r. jako jasnej , dokładnej i fachowej . Z opinii sądowo psychiatrycznej wynika iż u oskarżonego T. M. (1) nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego . Stan psychiczny oskarżonego T. M. (1) w czasie zarzucanych mu czynów nie znosił ani nie ograniczał zdolności do rozpoznawania znaczenia zarzucanych mu czynów ani zdolności do pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynu i w toku postępowania nie budzi żadnej wątpliwości . Oskarżony może brać udział w postępowaniu karnym i jest zdolny na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny (k. 155-158) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżonego T. M. (1) w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 27 marca 2017 roku około godz. 18.20 na terenie osiedla mieszkaniowego przy ul. (...) w W. , woj. (...) groził P. K. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę wypowiadać wobec niego groźby pobicia i spowodowania obrażeń ciała przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę że zostaną spełnione to jest popełnienie czynu z art. 190 § 1 k.k. .

Przepis art. 190 § 1 k.k. stanowi iż, karze podlega kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Przedmiotem ochrony w określeniu typu czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k. jest wolność człowieka przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę lub szkodę osoby mu najbliższej. W przepisie tym chronione jest więc poczucie bezpieczeństwa jednostki. Przepis art. 190 § 1 k.k. może być popełnione przez każdego, ma więc charakter powszechny. Zachowanie realizujące znamiona przestępstwa określonego w art. 190 § 1 k.k. polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby jej najbliższej. Groźba jest oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby przez przedstawienie zagrożonemu zła, które go spotka ze strony grożącego albo innej osoby, na której zachowanie grożący ma wpływ. Najczęściej zło to ma spotkać zagrożonego w wypadku niepoddania się woli grożącego. Możliwa jest jednak groźba, której celem nie jest podporządkowanie woli zagrożonego woli sprawcy, lecz jedynie wywołanie u sprawcy stanu obawy przed spełnieniem groźby . Treścią groźby musi

być zapowiedź popełnienia przestępstwa, a więc czynu bezprawnego i karalnego. Nie jest więc groźbą karalną stwierdzenie, że w obronie swojego prawa użyje się wobec innej osoby wszystkich koniecznych do obrony środków. Groźba może być wyrażona za pomocą wszystkich środków, mogących przekazać do świadomości odbiorcy jej treść. Zapowiedź popełnienia przestępstwa może więc być dokonana ustnie, na piśmie, ale także za pomocą gestu czy też innego zachowania (np. wyjęcia niebezpiecznego narzędzia i pokazania, jaki zostanie zrobiony z niego użytek). Nie jest konieczne, aby groźący miał w rzeczywistości zamiar zrealizowania groźby. Wystarczy, że treść groźby zostaje przekazana zagrożonemu. Jest to bowiem przestępstwo przeciwko wolności, a nie przeciwko dobrom, które narusza przestępstwo będące treścią groźby .

Przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw materialnych. Do dokonania tego przestępstwa konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona. Groźba musi więc, aby przestępstwo mogło być dokonane, dotrzeć do pokrzywdzonego i wywołać u niego określony stan psychiczny. Skutkiem, który stanowi znamię czynu zabronionego, określonego w art. 190 § 1 k.k. , jest zmiana w sferze psychicznej sprawcy, wywołana groźbą. Pokrzywdzony musi więc potraktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za prawdopodobne. Nie jest wymagane natomiast obiektywne niebezpieczeństwo realizacji groźby. Subiektywna obawa pokrzywdzonego i jego przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby muszą być uzasadnione, tzn. że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba groźącego robią wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy.

Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. wystarczy wykazać, iż groźba subiektywnie (w odbiorze zagrożonego) wywołała obawę spełnienia i zweryfikować to obiektywnie (przez sąd), czy zagrożony istotnie mógł w danych okolicznościach w ten sposób groźbę odebrać (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 4 lipca 2002 r. II AKa 163/2002, KZS 2002, z. 7-8, poz. 44). Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. nie ma znaczenia, czy jego sprawca chce w przyszłości zrealizować groźby, ale czy urzeczywistnia zamiar wywołania obawy (u osób pokrzywdzonych) spełnienia grózb (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 lutego 2006 r., III KK 262/05, LEX nr 180801) . Przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie. Sprawca musi chcieć wywołać u drugiej osoby obawę, że on albo osoba będąca pod jego wpływem popełni przestępstwo na szkodę pokrzywdzonego lub osoby mu najbliższej.

W powyższej sprawie niewątpliwym jest iż swoim zachowaniem oskarżony T. M. (1) wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu z art. 190 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku . Oskarżony T. M. (1) w dniu 27 marca 2017 roku około godz. 18.20 na terenie osiedla mieszkaniowego przy ul. (...) w W. , woj. (...) groził P. K. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę wypowiadać wobec niego groźby pobicia i spowodowania obrażeń ciała . Wypowiadane przez oskarżonego T. M. (1) groźby pobicia i spowodowania obrażeń ciała wzbudziły w pokrzywdzonym P. K. uzasadnioną obawę że zostaną spełnione. Niewątpliwym jest że wyżej wskazane groźby wypowiadane przez oskarżonego T. M. (1) kierowane personalnie wobec pokrzywdzonego P. K. , którego oskarżony podejrzewał o pozostawanie w związku ze swoją żoną K. M. . Podczas tego zdarzenia oskarżony T. M. (1) zachowywał się agresywnie wobec pokrzywdzonego P. K. . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : P. K. (k. 2-3 i k. 86-87) i K. M. (k. 26-27 i k. 87-88) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Z zeznań świadków P. K. (k. 2-3 i k. 86-87) i K. M. (k. 26-27 i k. 87-88) wynika iż podczas zdarzenia z dnia 27 marca 2017 r. oskarżony T. M. (1) groził pokrzywdzonemu P. K. oraz z jakich powodów pokrzywdzony P. K. obawiał się tych grózb . Ponadto należy wskazać iż z zeznań świadka P. K. wynika iż podczas tego zdarzenia oskarżony T. M. (1) prowokował go do bójki , wyzywał go słowami wulgarnymi i krzyczał w jego kierunku groźby : „ frajerze , zajadę cię , wiśnia już wie , zajedzie cię w domu , będziesz miał wpierdol chodź tu do mnie” . Należy wskazać iż subiektywna obawa pokrzywdzonego i jego przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby muszą być uzasadnione, tzn. że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba groźącego robią wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy. W powyższej sprawie mając na względzie wyżej wskazane okoliczności ta przesłanka została niewątpliwie spełniona . Pokrzywdzony P. K. wobec agresywnego zachowania oskarżonego T. M. (1) podczas zdarzenia w dniu 27 marca 2017 r. , mógł obawiać się wypowiadanych przez oskarżonego grózb pobicia i spowodowania obrażeń ciała . Ponadto należy wskazać iż z zeznań pokrzywdzonego P. K. wynika iż oskarżony T. M. (1) również miał wypowiadać w groźby karalne

wobec pokrzywdzonego w dniu 06 listopada 2016 r. posługując się przedmiotem przypominającym pistolet (k. 2-3 i k. 104-126) oraz miał spowodować obrażenia ciała u pokrzywdzonego . Fakt te dodatkowo wskazują iż pokrzywdzony P. K. mógł obawiać się wypowiedzianych przez oskarżonego gróźb pobicia i spowodowania obrażeń ciała. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : P. K. (k. 2-3 i k. 86-87) i K. M. (k. 26-27 i k. 87- 88) Tak więc działanie oskarżonego T. M. (1) wypełniło wszystkie znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k..

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego T. M. (1) odnośnie popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu z art. 190 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu T. M. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego T. M. (1) czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest wolność człowieka przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę lub szkodę osoby mu najbliższej.

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą uznał fakt iż oskarżony T. M. (1) nie był dotychczas karany (k. 153) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu T. M. (1) za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

Orzeczona wobec oskarżonego T. M. (1) karę ograniczenia wolności w wymiarze 4 (czterech) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynów . Winna spełnić wobec oskarżonego T. M. (1) funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego C. J. kwotę 826,56 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżycielowi posiłkowemu P. K. .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego T. M. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.